

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการทดลอง และการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
p	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
df	แทน	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงค่าเอฟ
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
I	แทน	ระยะของการทดลอง
G	แทน	วิธีการทดลอง
$I \times G$	แทน	ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนคุณค่าแห่งตน ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกาย และจิตใจที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ และโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคม และกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนในระยะก่อนการทดลอง
 ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรม
 ทางด้านร่างกายและจิตใจที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ และโปรแกรม
 การสนับสนุนทางสังคม และกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์คะแนนคุณค่าแห่งตน ผู้วิจัยได้นำคะแนนคุณค่าแห่งตนของหญิงตั้งครรภ์
 ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจแต่ละกลุ่มมาแสดงให้เห็นด้วยตาราง และภาพประกอบ
 ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนคุณค่าแห่งตน ในระยะก่อนการทดลอง
 ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกาย
 และจิตใจที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ และโปรแกรมการสนับสนุน
 ทางสังคม และกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 3 คะแนนคุณค่าแห่งตนค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกาย และจิตใจที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ และโปรแกรม การสนับสนุนทางสังคม และกลุ่มควบคุม

กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบ พิจารณาเหตุผลและอารมณ์				กลุ่มที่ได้รับโปรแกรม การสนับสนุนทางสังคม			กลุ่มควบคุม		
คน ที่	ระยะ			ระยะ			ระยะ		
	ก่อนการ	หลังการ	ติดตาม	ก่อนการ	หลังการ	ติดตาม	ก่อนการ	หลังการ	ติดตาม
	ทดลอง	ทดลองผล	ทดลอง	ทดลอง	ทดลองผล	ทดลอง	ทดลอง	ทดลองผล	ทดลอง
1.	49	81	86	45	78	80	50	50	46
2.	42	74	77	46	80	84	50	57	60
3.	44	72	78	45	73	70	49	53	57
4.	42	85	80	50	81	75	47	44	48
5.	44	77	80	46	79	69	49	48	51
6.	47	80	85	48	78	72	46	45	44
รวม	268	469	486	280	469	450	291	297	306
$\bar{X}$	44.67	78.17	81.00	46.67	78.17	75.00	48.50	49.50	51.00
SD	2.80	4.79	3.69	1.97	2.79	5.93	1.64	4.93	6.32

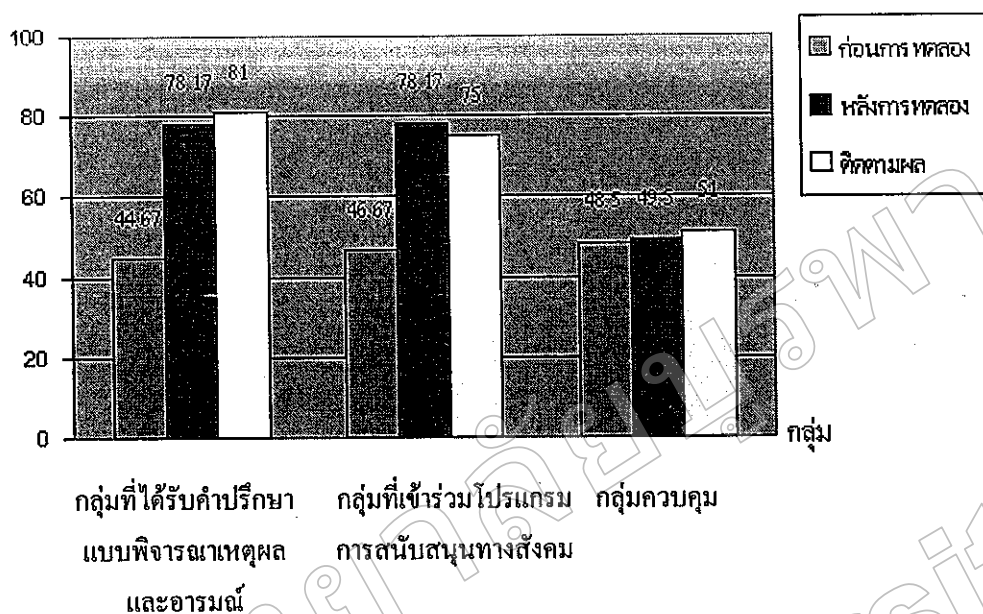
จากตาราง 3 พบว่า คะแนนคุณค่าแห่งตนค่าเฉลี่ยในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ เป็น 44.67, 78.17, และ 81.00 ตามลำดับ ส่วนโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคมเป็น 46.67, 78.17, และ 75.00 ตามลำดับ และกลุ่มควบคุมเป็น 48.50, 49.50, และ 51.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนคุณค่าแห่งตน ในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง ของหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ และโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคม และกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	ระยะการทดลอง	$\bar{X}$	SD	N
กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์	ก่อนการทดลอง	44.67	2.80	6
	หลังการทดลอง	78.17	4.79	
	ติดตามผล	81.00	3.69	
กลุ่มที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคม	ก่อนการทดลอง	46.67	1.97	6
	หลังการทดลอง	78.17	2.79	
	ติดตามผล	75.00	5.93	
กลุ่มควบคุม	ก่อนการทดลอง	48.50	1.64	6
	หลังการทดลอง	49.50	4.93	
	ติดตามผล	51.00	6.32	

จากตาราง 4 พบว่า หญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจ ที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ และโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคม และกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตน เป็น 44.67, 46.67, และ 48.50 และความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 2.80, 1.97 และ 1.64 ในระยะหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตน เป็น 78.17, 78.17, และ 49.50 และความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 4.79, 2.79 และ 4.93 ในระยะติดตามผลมีคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนเป็น 81.00, 75.00, 51.00 และความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 3.69, 5.93 และ 6.32 ตามลำดับ

คะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตน

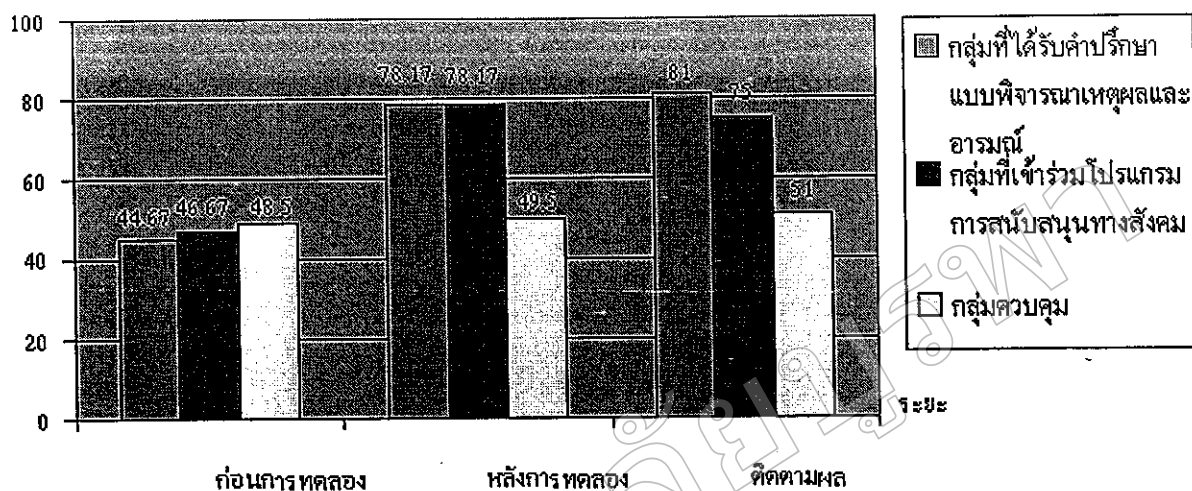

ภาพที่ 2 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ และโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคม และกลุ่มควบคุมในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง

จากภาพที่ 2 พบว่าหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ มีคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตน ก่อนการทดลองเป็น 44.67 ระยะหลังการทดลองเป็น 78.17 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากระยะก่อนการทดลอง เท่ากับ 33.50 ส่วนระยะติดตามผลมีค่า 81.00 เพิ่มขึ้นกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 36.33 และสูงกว่าระยะหลังการทดลองเท่ากับ 2.83

พบว่าหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจที่ได้รับโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคม มีคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตน ก่อนการทดลองเป็น 46.67 ระยะหลังการทดลองเป็น 78.17 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากระยะก่อนการทดลอง เท่ากับ 31.50 ส่วนระยะติดตามผลมีค่า 75.00 เพิ่มขึ้นกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 28.33 และต่ำกว่าระยะหลังการทดลองเท่ากับ 3.17 กลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตน ก่อนการทดลองเป็น 48.50 ระยะหลังการทดลองเป็น 49.50 ซึ่งสูงขึ้นจากระยะก่อนการทดลอง เท่ากับ 1.00 ส่วนระยะติดตามผลมีค่า 51.00 สูงกว่ากว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 2.50 และสูงกว่าระยะหลังการทดลองเท่ากับ 1.50

คะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตน

ภาพที่ 3 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตน ในระยะต่าง ๆ ของการทดลองของหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ และโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคม และกลุ่มควบคุม

จากภาพที่ 3 พบว่าก่อนการทดลองหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกาย และจิตใจที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ มีคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนต่ำกว่ากลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคมเท่ากับ 2.00 และต่ำกว่ากลุ่มควบคุม เท่ากับ 3.83 ส่วนระยะหลังการทดลองกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล และอารมณ์ มีคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตน เท่ากับกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคม และสูงกว่ากลุ่มควบคุม เท่ากับ 28.67 ส่วนระยะติดตามผลกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล และอารมณ์ มีคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตน มากกว่ากลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคม เท่ากับ 6.00 และสูงกว่ากลุ่มควบคุม เท่ากับ 30.00

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

Source of variation	df	SS	MS	F
Between subjects	17	4239.70		
Groups (G)	2	3737.81	1868.91	55.86*
Ss w/in groups	15	501.89	33.46	
Within subjects	36	8819.33		
Interval	2	5912.48	2956.24	306.41*
I X G	4	2617.41	654.36	
I X Ss w/in groups	30	289.44	9.65	67.82*
Total	53	13059.04		

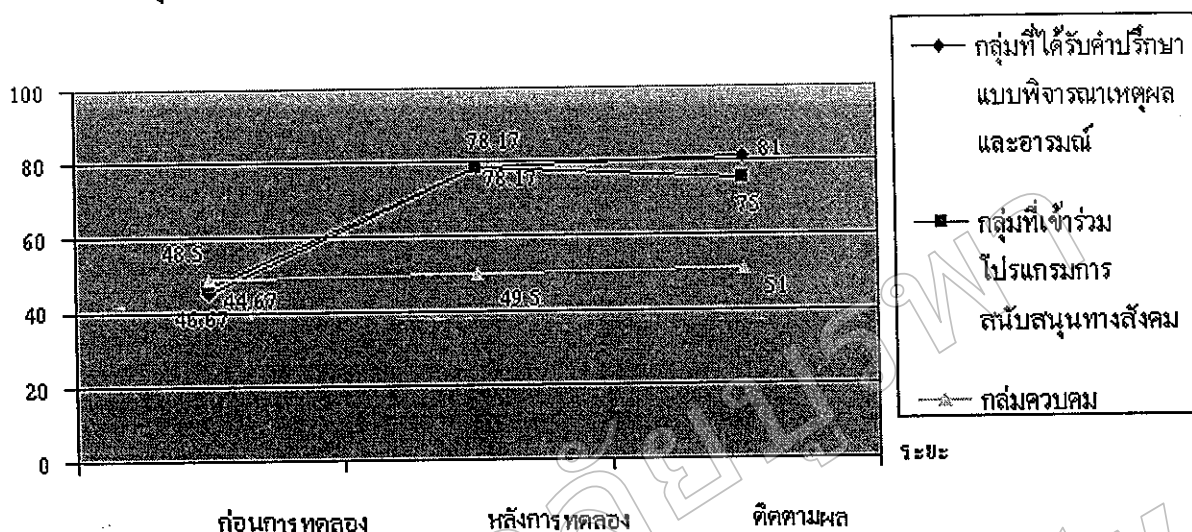
$$F.05 (2,15) = 3.68, F.05 (2,30) = 3.32, F.05 (4,30) = 2.69$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของหญิงตั้งครรภ์ที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ และโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคม และกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ วิธีการทดลองและระยะเวลาของการทดลอง ส่งผลร่วมกันต่อคุณค่าแห่งตน และระยะเวลามีผลต่อวิธีการทดลองแต่ละวิธี

คะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตน

ภาพที่ 4 กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรม ทางด้านร่างกายและจิตใจ ที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ และโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคมและกลุ่มควบคุม กับระยะของการทดลอง

จากภาพที่ 4 พบว่าในระยะก่อนการทดลอง หญิงตั้งครรภ์กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ และกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคม และกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนใกล้เคียงกัน แต่ในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล มีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตน โดยในระยะหลังการทดลอง หญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ และกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคม มีคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนสูงกว่ากลุ่มควบคุม และในระยะติดตามผลหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ และกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคม มีคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนสูงกว่ากลุ่มควบคุมเช่นกัน แสดงให้เห็นว่าวิธีการทดลองกับระยะของการทดลองนั้นส่งผลต่อคุณค่าแห่งตนร่วมกัน จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของกลุ่มทดลอง เพิ่มขึ้น ดังนั้น จึงพบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะของการทดลอง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนในระยะก่อนการทดลอง
ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง

Source of variation	df	SS	MS	F
Between subjects	2	44.11	22.06	1.25
Within subjects	45	791.33	17.59	

$F_{.05}(2,32) = 3.29$ จากการปรับค่า df ของโฮเวลล์ (Howell, 1992, p. 451)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง คะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของหญิง
ตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจ ที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล
และอารมณ์และโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคม และกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
นั่นคือ ค่าเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลอง

Source of variation	df	SS	MS	F
Between subjects	2	3287.11	1643.56	93.46*
Within subjects	45	791.33	17.59	

$F_{.05}(2,32) = 3.29$ จากการปรับค่า df ของโฮเวลล์ (Howell, 1992, p. 451)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 พบว่า ในระยะหลังการทดลอง คะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของหญิง
ตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจ ที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล
และอารมณ์และโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคม และกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ วิธีการทดลองส่งผลให้เกิดความแตกต่างของคุณค่าแห่งตน โดยทำให้ค่าเฉลี่ย
คุณค่าแห่งตนในแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนเป็นรายคู่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจ กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ และกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคม และกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง ด้วยวิธีทดสอบแบบนิวแมน-คูลส์

	กลุ่มควบคุม	กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์	กลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคม
$\bar{X}$	49.50	78.17	78.17
49.50	-	28.67*	28.67*
78.17		-	0.00
78.17			-
r	-	2	3
q.95(r, 32)		2.88	3.48
q.95(r, 32)SQR(Merror/N)		4.93	5.96

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 พบว่า ในระยะหลังการทดลอง คะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตน ของหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจ ที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์กับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคมกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจ ที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ กับกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรม การสนับสนุนทางสังคมแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะติดตามผลการทดลอง

Source of variation	df	SS	MS	F
Between subjects	2	3024.00	1512.00	85.98*
Within subjects	45	791.33	17.59	

$F_{.05}(2,32) = 3.29$ จากการปรับค่า df ของโฮเวลล์ (Howell, 1992, p. 451)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่า ในระยะติดตามผล คะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของหญิงตั้งครรภ์ ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจ ที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล และอารมณ์กลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคม และกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ วิธีการทดลองการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์และโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคมส่งผลให้คุณค่าแห่งตนในเพิ่มสูงขึ้นคงทนและนานกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนเป็นรายคู่ของหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจ กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์และกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคม และกลุ่มควบคุมในระยะติดตามผล ด้วยวิธีทดสอบแบบนิวแมน-คูลส์

	กลุ่มควบคุม	กลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคม	กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์
$\bar{X}$	51.00	75.00	81.00
51.00	-	24.00*	30.00*
75.00		-	6.00*
81.00			-
r	-	2	3
q.95(r, 32)		2.88	3.48
q.95(r, 32) SQR (Merror/N)		4.93	5.96

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พบว่า ในระยะติดตามผล คะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของหญิงตั้งครรภ์ ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจ ที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล และอารมณ์กับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจ ของกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคม กับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของหญิงตั้งครรภ์ ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกาย และจิตใจ ที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ กับกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ วิธีการทดลองทั้งสองวิธี คือ การให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ และโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคมส่งผลให้คุณค่าแห่งตนในเพิ่มสูงขึ้นคงทนและนานกว่า กลุ่มควบคุม และพบว่ากลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ ส่งผลให้คุณค่าแห่งตนในเพิ่มสูงขึ้นคงทน และ นานกว่ากลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคม

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ และกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคม และกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาในหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกาย และจิตใจ กลุ่มที่ได้รับการคำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์

Source of variation	df	SS	MS	F
Between subjects	5	148.94		
Within subjects	2	4900.78	2450.39	334.65*
Error	10	73.22	7.32	
Total	17	5122.94		

$$F_{.05} (2,10) = 4.10$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 พบว่า คะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจ ที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ วิธีการทดลองการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลองและไม่พบความแตกต่างในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนเป็นรายคู่ในระยะก่อนการทดลอง
ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลของหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้าน
ร่างกายและจิตใจ ที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ ด้วยวิธี
การทดสอบแบบนิวแมน-คูลส์

	pre-test	post-test	follow-up
$\bar{X}$	44.67	78.17	81.00
44.67	-	33.50*	36.33*
78.16		-	2.83
81.00			-
r		2	3
q.95(r , 10)		3.15	3.88
q.95(r , 10)SQR(Mserror/n)		3.48	4.09

จากตาราง 12 พบว่า หญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจ ที่ได้รับ
การให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ มีคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนในระยะ หลังการ
ทดลอง กับก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ย
คุณค่าแห่งตนในระยะติดตามผล กับระยะก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
.05 ส่วนคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นั่นคือ พบว่า หญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจ ที่ได้รับการ
ให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ มีคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตน ในระยะหลังการ
ทดลอง และระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง แต่ไม่พบความแตกต่างในระยะหลัง
การทดลองและระยะติดตามผล

ตารางที่ 13 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาในหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกาย และจิตใจ กลุ่มที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคม

Source of variation	df	SS	MS	F
Between subjects	5	109.61		
Within subjects	2	3610.11	1805.06	144.92*
Error	10	124.56	12.46	
Total	17	3844.28		

$F_{.05}(2,10) = 4.10$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 พบว่า คะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจ ที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคมในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ วิธีการทดลอง โดยการเข้าร่วมโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคมส่งผลให้ คะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง และไม่พบความแตกต่างในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนเป็นรายคู่ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลของหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจ ที่เข้าร่วมโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคมด้วยวิธีการทดสอบแบบนิวแมน-คูลส์

	pre-test	follow-up	post-test
$\bar{X}$	46.67	75.00	78.17
46.67	-	28.33*	31.50*
75.00		-	3.17
78.17			-
r		2	3
q _{.95(r, 10)}		3.15	3.88
q _{.95(r, 10)} SQR(Mserror/n)		4.54	5.33

จากตาราง 14 พบว่า หญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจ ที่เข้าร่วมโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคม มีคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนในระยะหลังการทดลองกับก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนในระยะติดตามผลกับระยะก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นั่นคือ พบว่า หญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจ ที่เข้าร่วมโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคมมีคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตน ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง แต่ไม่พบความแตกต่างในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

ตารางที่ 15 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาในหญิงตั้งครรภ์กลุ่มควบคุม

Source of variation	df	SS	MS	F
Between subjects	5	243.33		
Within subjects	2	19.00	9.50	1.04
Error	10	91.67	9.17	
Total	17	354.00		

$$F_{.05}(2,10) = 4.10$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 พบว่า คะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจ กลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นั่นคือ ไม่พบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของหญิงตั้งครรภ์ที่ถูกทารุณกรรมทางด้านร่างกายและจิตใจ ของกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล